

Številka: 018-133/2023-4
Datum: 1. 12. 2023

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Igorja Luzarja kot predsednika senata ter Sama Červeka in Aleksandra Petrovčiča kot članov senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »Izvajanje storitev »Mestne kartice« v Mestni občini Novo mesto«, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil vlagatelj Ridango Slovenija, sistemski integrator, d.o.o., Planjava 4A, 1236 Trzin, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Grešak o.p., d.o.o., Vojkova cesta 63, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Mestna občina Novo mesto, Seidlova cesta 1, 8000 Novo mesto (v nadaljevanju: naročnik), 1. 12. 2023

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugodi in se v celoti razveljavi postopek oddaje javnega naročila »Izvajanje storitev »Mestne kartice« v Mestni občini Novo mesto«, objavljen na Portalu javnih naročil pod št. objave JN006648/2023-W01 z dne 12. 10. 2023.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 1.276,09 EUR, v roku 15 dni od prejema tega sklepa. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja v postopku naročila male vrednosti po 47. členu Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo 12. 10. 2023 objavljeno na Portalu javnih naročil pod št. objave JN006648/2023-W01 (z dvema popravkoma).

Vlagatelj je 24. 10. 2023, pred potekom roka za prejem ponudb, vložil zahtevek za revizijo zoper določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (v nadaljevanju tudi: razpisna dokumentacija), v katerem predlaga razveljavitev celotnega postopka oddaje predmetnega javnega naročila. Zahteva tudi povrnitev priglašениh stroškov pravnega varstva. Vlagatelj v zahtevku za revizijo navaja, da je predmet javnega naročila »...najem plačilnega in identifikacijskega sistema »Mestne kartice«, kot ga v času objave javnega naročila uporablja Mestna občina Novo mesto kot zaprto plačilno shemo za storitve javnega pomena...«, pri čemer ob sklicevanju na priloženi članek v medijih izpostavlja, da je obstoječi plačilni sistem naročnika razvil ponudnik T., ki je tako z naročnikovimi zahtevami, ne da bi bile te zadostno opredeljene,

odlično seznanjen, saj bistveno bolje od ostalih ponudnikov pozna naročnikove potrebe. Zaradi takšnega predhodnega sodelovanja enega od potencialnih ponudnikov je treba zato še toliko bolj striktno slediti načelu enakopravnosti in ostalim načelom javnega naročanja, pri čemer ima pri tem zelo pomembno vlogo natančna opredelitev predmeta javnega naročila in posledično enak obseg informacij za vse potencialne ponudnike, saj si v nasprotnem primeru lahko obstoječi izvajalec (glede na poznavanje trenutnega sistema) vsa nejasna določila ustrezno tolmači. Vlagatelj tako zatrjuje, da naročnik predmeta ni opisal dovolj jasno (kar naj bi bilo razvidno iz vprašanj ponudnikov in pojasnil, ki jih je naročnik podal na Portalu javnih naročil) in da je ta tako splošen, da obseg obveznosti ponudnikov ni jasno definiran, navedeno pa mu onemogoča pripravo ponudbe.

V nadaljevanju vlagatelj podrobneje, po posameznih točkah in delih razpisne dokumentacije, naročniku očita nejasno opredelitev predmeta javnega naročila, in sicer glede:

- zahtevanih funkcionalnosti,
- integracije opreme in rešitev z zunanjimi sistemi,
- možnosti za nadgradnjo,
- seznama funkcionalnosti in zavodov, za katere je planirana integracija,
- stroškov za dodatne nadgradnje oziroma novih funkcionalnosti ter
- opredeljevanja predmeta naročila preko referenc ponudnika.

Poleg navedenega naročniku očita tudi kršitve pri določanju rokov za postavljanje vprašanj in oddajo ponudb ter nezakonnost zahteve glede predložitve zavarovanja odgovornosti ponudnika za škodo.

Naročnik je z odločitvijo št. 433-0032/2023-11 z dne 7. 11. 2023 (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo) vlagateljev zahtevkov za revizijo zavrnil in posledično zavrnil tudi njegovo zahtevo za povrnitev stroškov postopka. Naročnik v celoti zavrača očitke, da je bila vlagatelju zaradi nejasno določenega predmeta javnega naročila, v povezavi z določenimi roki in zahtevo o zavarovanju splošne odgovornosti, onemogočena priprava ponudbe in sodelovanje v postopku predmetnega javnega naročila. Po mnenju naročnika je javno naročilo opredeljeno dovolj natančno tudi z vidika zagotavljanja enakopravne obravnavane ponudnikov, saj je predmet jasno naveden v projektni nalogi in razpisni dokumentaciji (z jasno in nedvoumno opredeljenimi cilji izvedbe). Pri tem naročnik opozarja, da nihče od zainteresiranih ponudnikov ni izpostavil oziroma podal vprašanja, v kakšnem obsegu sistem deluje sedaj. Morebitno številno navajanje zahtevanih podrobnih specifikacij sistema glede na obstoječ sistem bi lahko omejevalo potencialne ponudnike v večji meri kot predmetno javno naročilo, saj bi se ravno v takšnem primeru lahko vzpostavil dvom o neenakopravni obravnavi ponudnika obstoječega sistema v primerjavi z drugimi ponudniki. Medtem pa je z obstoječo razpisno dokumentacijo omogočeno sodelovanje širšemu številu ponudnikov (ne zgolj ponudniku obstoječega sistema), ki lahko ponudijo sistem, ki izpolnjuje zahtevane cilje javnega naročila. Naročnik nato glede posameznih očitkov, kot jih je v zahtevku za revizijo podal vlagatelj, navaja tudi podrobnejše razloge, ki po njegovem mnenju kažejo na to, da so določila razpisne dokumentacije dovolj določno oblikovana in da so v odgovorih, objavljenih na Portalu javnih naročil, podana ustrezna pojasnila.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 9. 11. 2023 odstopil dokumentacijo v zvezi s predmetnim javnim naročilom in dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Vlagatelj se je do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo opredelil z vlogo z dne 10. 11. 2023 (v nadaljevanju: opredelitev do navedb naročnika), v kateri prereka naročnikove razloge za zavrnitev zahtevka za revizijo in dodatno utemeljuje očitke, podane v zahtevku za revizijo. Ob tem posebej izpostavlja, da naročnik enači cilj in sredstva za doseg cilja, ter poudarja, da so potrebe naročnika in zahtevane specifikacije tiste, ki opredeljujejo cilj.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je ugotovila, da vsaj glede nekaterih zatrjevanih kršitev (v zvezi z možnostjo zastavljanja dodatnih vprašanj, integracijo, nadgradnjami in zavarovanjem odgovornosti) ne obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN ter da so izpolnjeni tudi ostali pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo, na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN, sprejela v obravnavo.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu in dokumentacije, predložene v postopku pravnega varstva, ter po preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Vlagatelj je vložil zahtevek za revizijo zoper posamezne določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Jedro spora med strankama je v tem, ali je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila jasno določil predmet javnega naročila in posledično vlagatelju omogočil pripravo (konkurenčne) ponudbe, sporna pa je tudi naročnikova zahteva glede zavarovanja odgovornosti ponudnika za škodo, ki bi lahko nastala naročniku ali tretjim osebam.

Državna revizijska komisija je revizijske navedbe presojala po vsebinskih točkah, kot jih je navedel vlagatelj v zahtevku za revizijo, pri čemer je medsebojno povezane očitke obravnavala skupaj, prav tako pa je obravnavala tudi očitek o nemožnosti zastavljanja dodatnih vprašanj na Portalu javnih naročil (ki ga vlagatelj v zahtevku za revizijo izpostavlja v uvodnem delu).

1. Glede rokov in možnosti zastavljanja dodatnih vprašanj (del točke 4 in del točke 1 zahtevka za revizijo)

Vlagatelj zatrjuje, da je bil rok za postavljanje vprašanj prekratek, saj so od objave javnega naročila (12. 10. 2023) do poteka roka za postavljanje vprašanj (18. 10. 2023) minili zgolj štirje delovni dnevi. Vlagatelj tako meni, da bi naročnik pri določanju rokov moral upoštevati kompleksnost konkretnega javnega naročila, na podlagi česar gre razumeti, da se predmetni očitek nanaša tudi na (domnevno prekratek) rok za oddajo ponudbe. Da bi naročnik moral določiti daljši rok za oddajo ponudb, pa vlagatelj izrecno zatrjuje v opredelitvi do navedb naročnika, kjer izpostavlja, da zaradi tega ni mogel pripraviti ponudbe.

Državna revizijska komisija na tem mestu pojasnjuje, da mora biti za vsebinsko obravnavo zahtevka za revizijo oziroma očitanih kršitev (med drugim) podano opozorilo na Portalu javnih naročil v smislu tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN. Ta namreč določa, da se v predrevizijskem in revizijskem postopku ne presojuje očitane kršitve, ki se nanašajo na vsebino objave, povabilo k oddaji ponudb ali razpisno dokumentacijo, če bi lahko vlagatelj ali drug morebitni ponudnik prek portala javnih naročil naročnika opozoril na očitano kršitev, pa te možnosti ni uporabil. Šteje se, da bi vlagatelj ali drug morebitni ponudnik prek portala javnih naročil lahko opozoril na očitano kršitev, če je bilo v postopku javnega naročanja na portalu javnih naročil objavljeno obvestilo o naročilu, na podlagi katerega ponudniki oddajo prijave ali ponudbe.

V obravnavanem primeru gre ugotoviti, da je naročnik na Portalu javnih naročil objavil tako obvestilo o predmetnem javnem naročilu kot tudi dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila (tj. 12. 10. 2023), prav tako pa je bilo zainteresiranim gospodarskim subjektom v zvezi z razpisno dokumentacijo omogočeno postavljanje vprašanj (do 18. 10. 2023 do 12.00). Glede na pojasnjeno bi torej vlagatelj moral – v kolikor je po objavi javnega naročila menil, da je naročnik določil prekratek rok za zastavljanje vprašanj in rok za oddajo ponudbe – naročnika na očitano

kršitev opozoriti prek Portala javnih naročil. Pri tem gre ugotoviti, da vlagatelj v zahtevku za revizijo niti ne zatrjuje, da je bil naročnik z vprašanji na Portalu javnih naročil opozorjen na očitano kršitev, vendar pa v opredelitvi do navedb naročnika izpostavlja, da zaradi kratkega roka za postavljanje vprašanj na dejstvo, da je ta rok prekratek, ni bilo mogoče opozoriti. Državna revizijska komisija navedenemu ne more pritrditi, saj na podlagi vpogleda v dosje zadevnega javnega naročila na Portalu javnih naročil ugotavlja, da so bila naročniku (kljub tako določenemu roku) zastavljena številna vprašanja. Ob tem je glede na vsebino posameznih revizijskih očitkov mogoče predvidevati, da je kar nekaj od teh podal tudi vlagatelj, vendar pa se nobeno od njih ne nanaša na dolžino roka za postavljanje vprašanj oziroma roka z oddajo ponudb (npr. da bi bila podana prošnja za podaljšanje teh dveh rokov).

Upošteva se navedeno gre zaključiti, da naročnik glede domnevno prekratkih rokov na Portalu javnih naročil ni bil opozorjen (čeprav je bila ta možnost podana), zato je skladno s tretjim odstavkom 16. člena ZPVPJN prišlo do omejitve zahtevka za revizijo v tem delu in posledično Državna revizijska komisija predmetnega očitka v revizijskem postopku ni vsebinsko presojala.

V zvezi z možnostjo postavljanja vprašanj vlagatelj naročniku očita tudi, da je šele po tem, ko je potekel rok za zastavljanje vprašanj, objavil (vse) odgovore na prejeta vprašanja, zaradi česar je bila onemogočena možnost dodatnega razčiščevanja oziroma zastavljanja dodatnih vprašanj. Navedeno vlagatelja moti še toliko bolj, ker meni, da so bili naročnikovi objavljeni odgovori nepopolni oziroma pavšalni.

Kot je Državna revizijska komisija že večkrat zapisala (npr. v zadevah št. 018-260/2017, 018-139/2018, 018-198/2018, 018-150/2019, 018-052/2022), je namen vprašanj, ki jih zainteresirani ponudniki na Portalu javnih naročil zastavljajo naročniku, pojasnjevanje in razjasnjevanje nejasnih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. ZJN-3 glede postavljanja vprašanj ne vsebuje posebnih določb in tako npr. ne določa, kakšen je minimalni rok, ki ga naročnik lahko določi za postavljanje vprašanj, kdaj, v kakšnih okoliščinah in kolikokrat (in če sploh) ga je naročnik dolžan podaljševati, v kolikšnem času, na kakšen način in kako pogosto bo odgovarjal na vprašanja ipd. Vse navedeno je torej odvisno od posameznega naročnika in njegove organizacije izvajanja postopka oddaje javnega naročila. V zvezi s postavljanjem vprašanj ZJN-3 nalaga naročniku, da v primeru, če pravočasno prejme zahtevo, najpozneje šest dni pred iztekom roka za oddajo ponudb zagotovi dodatne informacije (četrti odstavek 61. člena ZJN-3) in da podaljša rok za prejem ponudb, če iz kakršnega koli razloga dodatne informacije, čeprav jih je gospodarski subjekt pravočasno zahteval, niso bile predložene najpozneje šest dni pred iztekom roka za prejem ponudb ali če je bila dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila bistveno spremenjena pozneje kot šest dni pred iztekom roka za prejem ponudb (prim. tretji odstavek 74. člena ZJN-3).

Ob tem gre poudariti, da v obravnavanem primeru naročnik javno naročilo oddaja v postopku naročila male vrednosti skladno s 47. členom ZJN-3, ki v tretjem odstavku določa, da naročniku v takšnem postopku, ne glede na (prej pojasnjeni) četrti odstavek 61. člena in tretji odstavek 74. člena ZJN-3, ni treba upoštevati roka za pošiljanje dodatnih informacij v zvezi s specifikacijami in vseh dodatnih dokumentov ter podaljšati roka za prejem ponudb. Upošteva se navedeno naročnik v obravnavanem primeru ni bil zavezan, da bi dodatne informacije, tj. odgovore na vprašanja zainteresiranih ponudnikov, objavil najpozneje šest dni pred iztekom roka za prejem oziroma oddajo ponudb oziroma da bi moral po objavi dodatnih informacij (ali bistvenih sprememb razpisne dokumentacije) ta rok podaljšati.

Državna revizijska komisija v danem primeru ugotavlja, da je naročnik 20. 10. 2023 na Portalu javnih naročil objavil odgovore na vprašanja zainteresiranih ponudnikov (da na katero izmed vprašanj ne bi odgovoril, vlagatelj niti ne zatrjuje), s čimer je izpolnil svojo dolžnost, da je podal

odgovore, ki so jih gospodarski subjekti pravočasno (tj. do poteka roka za postavljanje vprašanj) zahtevali.

Glede na navedeno ter upošteva ZJN-3 in opisani namen vprašanj, ki jih zainteresirani ponudniki zastavljajo na Portalu javnih naročil, tako naročniku ni mogoče očitati kršitev, ker je omogočil dostop do odgovorov na vprašanja in nove (spremenjene) dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila po poteku roka za postavljanje vprašanj oziroma ker po njihovi objavi ni podaljšal roka za postavljanje vprašanj. Zakon namreč ne nalaga naročniku, da rok za postavljanje vprašanj podaljša vsakič, ko objavi dodatno informacijo ali odgovor na Portalu javnih naročil, pri čemer gre v danem primeru, kot že navedeno, ugotoviti, da upošteva določbo tretjega odstavka 47. člena ZJN-3 naročniku tudi ni mogoče očitati kršitve glede zagotovitve dodatnih informacij, kot jo določa četrti odstavek 61. člena ZJN-3.

Ob tem Državna revizijska komisija še pojasnjuje, da je posledica naročnikovega ravnanja, ko mu potencialni ponudniki niso več mogli zastavljati dodatnih vprašanj in ga tudi niso mogli opozoriti na domnevne kršitve, (zgolj) ta, da lahko vlagatelj brez omejitev iz tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN uveljavlja pravno varstvo tudi zoper z odgovori (ali z objavo popravka) spremenjene določbe razpisne dokumentacije (v konkretnem primeru tudi v smislu nejasnosti predmeta javnega naročila).

II. Glede funkcionalnosti (točka 4 zahtevka za revizijo)

Po mnenju vlagatelja naročnik v razpisni dokumentaciji ni opredelil, kaj razume pod pojmom funkcionalnost. Pri tem vlagatelj podaja opredelitev tega pojma iz Slovarja slovenskega knjižnega jezika (ZRC SAZU, 2014) in poudarja, da naročnik v projektni nalogi, ki je del razpisne dokumentacije, nobene od funkcionalnosti ni natančno opisal. Naročnik tako ni definiral: 1.) kdo vse izvaja storitve javnega potniškega prometa (kar je pomembno zaradi zasnove sistema), 2.) koliko je parkirišč in kakšen je sistem obračunavanja parkirnine (plačilo vnaprej ali ob odhodu), 3.) ali gre pri uporabi v knjižničnem sistemu COBISS za izposojanje ali pa za plačevanje članarine oziroma izposojevalnine, 4.) koliko je javnih objektov pri omogočanju plačil dostopa v javne objekte in kateri ti so ter 5.) kdo je izvajalec storitev in kakšna stopnja identifikacije je potrebna pri prodaji in identifikaciji imetnikov vstopnice za javne kulturne prireditve. Dalje poudarja, da očitno namerava naročnik uvajati tudi dodatne funkcionalnosti, katerih tehnične specifikacije in druge lastnosti so neznanca in jih ponudnik pri pripravi ponudbe ne more upoštevati. Način dodajanja dodanih funkcionalnosti in namero po sklepanju aneksov za te funkcionalnosti je naročnik opredelil šele v odgovoru na vprašanje, objavljenem po tem, ko je rok za postavljanje vprašanj že potekel. Ob tem vlagatelj poudarja, da gre pri sklepanju aneksov po 95. členu ZJN-3 za spremembo pogodbe o izvedbi javnega naročila med njeno veljavnostjo, kar je dopustno zgolj pod izrecno določenimi zakonskimi pogoji.

Naročnik najprej izpostavlja, da ga vlagatelj na očitano kršitev, da naj bi bil predmet v tem delu nejasno opisan, ni opozoril, saj se vprašanje, zastavljeno preko Portala javnih naročil, na katerega se sklicuje vlagatelj, nanaša na obračun vzpostavitve, uporabo in vzdrževanje morebitne nove funkcionalnosti. Zato po mnenju naročnika za presojo očitane kršitve obstoji omejitev zahtevka za revizijo po 16. členu ZPVPJN, v nadaljevanju pa vseeno pojasnjuje, da je predmet naročila v tem delu (torej funkcionalnosti, ki so predmet naročila) opisal dovolj jasno. V primeru nove funkcionalnosti, ki je naročnik ni predvidel v razpisu, pa je edini možni način sklepanja pravnega posla podpis aneksa za izvedbo dodatne storitve. Naročnik je navedel funkcionalnosti sistema, kot jih sam razume in jih zahteva ob vzpostavitvi sistema, od ponudnika pa pričakuje, da bo kot strokovnjak na svojem področju znal prepoznati nove priložnosti razvoja tovrstnega sistema in tako svetovati naročniku v času izvajanja predmeta javnega naročila.

Kot že navedeno, je večina vlagateljevih navedb v zahtevku za revizijo usmerjena v nejasno in ne dovolj natančno opredelitev predmeta javnega naročila, torej sistema, ki ga naročnik naroča za naslednjih 48 mesecev. Vlagatelj namreč naročniku ne očita, da v projektni nalogi ni (zadostno) opisal dosedanjega sistema, ki ga uporablja, temveč gre njegove navedbe glede obstoječega sistema razumeti (zgolj) v luči neenakopravne obravnave ponudnikov, tj. da ima dosedANJI izvajalec, upoštevajoč očitano nejasno opredelitev predmeta javnega naročila, bistveno več informacij kot ostali ponudniki. Zato gre uvodoma ugotoviti, da za presojo niso relevantne naročnikove navedbe (podane pri obravnavi očitkov o nezadostni opredelitvi predmeta naročila), da mu nihče od zainteresiranih ponudnikov ni zastavil vprašanja, v kakšnem obsegu deluje njegov obstoječi sistem.

Dalje gre v zvezi z opredelitvijo predmeta javnega naročila pojasniti, da mora naročnik le-tega opisati jasno in tako, da imajo ponudniki za pripravo (popolne) ponudbe zadostne informacije. Potreba naročnika po določeni storitvi, blagu ali gradnji je po eni strani ena od osnovnih predpostavk, ki mora biti izpolnjena, da naročnik prične s postopkom oddaje javnega naročila, po drugi strani pa vodilo naročnika pri pripravi razpisne dokumentacije, saj je določitev vsebine pogojev in drugih zahtev v razpisni dokumentaciji, pa tudi izbira, določitev in uporaba meril, neločljivo povezana s predmetom javnega naročila. Naročnik skladno s prvim odstavkom 68. člena ZJN-3 (in ob upoštevanju določb tega člena) opiše predmet javnega naročanja s tehničnimi specifikacijami, s katerimi točno opredeli zahtevane lastnosti predmeta javnega naročila, kot npr. način delovanja in uporabe, stopnjo kakovosti, uporabljene materiale, dimenzije, tehnične parametre, proizvodne postopke, okoljske lastnosti, stopnjo varnosti itd.

Na podlagi opisa predmeta javnega naročila, katerega način in obseg je odvisen predvsem od lastnosti predmeta in njegove kompleksnosti, se potencialni ponudniki seznanijo s potrebami naročnika in ocenijo, ali zahtevan predmet javnega naročila lahko ponudijo. In čeprav je naročnik pri opisu predmeta javnega naročila in njegovih pričakovanih tehničnih lastnostih načeloma samostojen, mora izhajati iz temeljnih načel javnega naročanja, zlasti načela transparentnosti (6. člen ZJN-3), načela enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) in načela zagotavljanja konkurence med ponudniki (5. člen ZJN-3), katerim sledijo tudi določbe 68. člena ZJN-3. Tako je med drugim v četrtem odstavku 68. člena ZJN-3 določeno, da morajo tehnične specifikacije vsem gospodarskim subjektom zagotavljati enak dostop do postopka javnega naročanja in ne smejo neupravičeno ovirati odpiranja javnih naročil konkurenci.

Ob tem Državna revizijska komisija še dodaja, da ZJN-3 naročniku ne nalaga, da pripravi vseobsegajočo dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in da vsak ponudnik s sprejemom odločitve sodelovati v postopku oddaje javnega naročila nase prevzema določena tveganja.

Predmet obravnavanega javnega naročila je najem plačilnega in identifikacijskega sistema, ki se uporablja za storitve javnega pomena. Podrobnejši opis razpisanih storitev in druge tehnične zahteve je naročnik določil v dokumentu »Projektna naloga – izvajanje storitve »Mestne kartice« v Mestni občini Novo mesto« (v nadaljevanju: projektna naloga), kjer je v točki »1.1 Predmet javnega naročila« zapisal:

»Predmet javnega naročila je: najem plačilnega in identifikacijskega sistema »Mestne kartice«, kot ga v času objave javnega naročila uporablja Mestna občina Novo mesto kot zaprto plačilno shemo za storitve javnega pomena, kamor štejemo storitve parkiranja, javnega potniškega prometa, knjižničnih storitev, dostopa v javne objekte in podobno. Opis predmeta naročila opisuje okvirno specifikacijo sistema in minimalni obseg delovanja, ki ga mora zagotoviti ponudnik. Ponudnik lahko ponudi tudi drugačno konfiguracijo sistema in njegovih delov, ki pa morajo izpolnjevati identično funkcionalnost, kot je opisana v tem dokumentu.«.

Dalje je naročnik v točki »1.1.1 Opis predmeta naročila« projektne naloge navedel:

»Predmet naročila je najem sistema, ki vključuje predplačniško plačilno sredstvo v obliki brezkontaktnih pametnih kartic in mobilnega telefona, ki mora omogočati plačilo:

- *prevozov javnega potniškega prometa (odslej: JPP),*
- *parkiranja na parkiriščih v upravljanju mestne občine,*
- *knjižnični sistem COBISS,*
- *dostop v javne objekte, npr. rekreacijske objekte,*
- *prodaja in identifikacija imetnikov vstopnice za javne kulturne prireditve.*

Sistem naj deluje po principu dobroimetja, kjer ima uporabnik v sistemu račun, na katerega nalaga sredstva za plačilo storitev. Sistem mora omogočiti nalaganje dobroimetja na kartico oz. na mobilni telefon na naslednje načine:

- *polnitev dobroimetja na kartice preko terminalov na prodajnih mestih, razen terminali na avtobusih, ki morajo biti podprti z app (iOS in Android) in kartico,*
- *polnitev dobroimetja preko aplikacije na mobilnem telefonu.*

Sistem enotne mestne kartice mora ustrezati vsem določilom in zahtevam za omejeno mrežo, kot je ta definirana v Zakonu o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (ZPlaSSIED).

Za delovanje sistema od ponudnika zahtevamo, da zagotavlja potrebno infrastrukturo, ki je potrebna za polno funkcionalnost sistema in zagotavlja upravljanje sistema. [...]«.

V nadaljnjih točkah projektne naloge je naročnik opredelil tudi obseg in zahteve infrastrukture za delovanje sistema (strojno in programsko opremo).

Kot izhaja iz zahtevka za revizijo, vlagatelj naročniku najprej očita, da je opis predmeta javnega naročila, tj. opis zahtevanih funkcionalnosti ponujenega sistema, pomanjkljiv, saj da naročnik že znanih zahtevanih funkcionalnosti ni opisal dovolj natančno. Vendar gre pri tem pritrditi naročniku, da se vprašanje, na katerega se sklicuje tudi vlagatelj v okviru predmetnega očitka, nanaša na (morebitne) nove funkcionalnosti, ki niso točno definirane v razpisni dokumentaciji, in ne na tiste, ki so v njej (že) opredeljene in so predmet tega javnega naročila.

Naročniku je bilo namreč na Portalu javnih naročil zastavljeno naslednje vprašanje:

»Kaj v primeru, če bi naročnik želel novo funkcionalnosti, ki ni točno definirana v razpisu. Kako se obračuna vzpostavitev, uporaba in vzdrževanje takšne funkcionalnosti?«.

na katerega je 20. 10. 2023 ob 13.46 odgovoril:

»V dogovoru med naročnikom in izvajalcem bo sklenjen aneks.«.

Upoštevajoč citirano vprašanje je treba pritrditi naročniku, da se le-to ne nanaša na »obstoječe« funkcionalnosti, tj. funkcionalnosti, ki so opisane v projektni nalogi, temveč se nanaša na morebitne dodatne (nove) funkcionalnosti, ki jih naročnik v razpisni dokumentaciji ne zahteva, pa bi jih morebiti vseeno želel oziroma potreboval (kasneje). Državna revizijska komisija se tako v zvezi s predmetnim očitkom strinja z naročnikom, da zanj, skladno z (že pojasnjenim) tretjim odstavkom 16. člena ZPVPJN, ni bilo podano ustrezno opozorilo. Ob tem gre ugotoviti, da vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika potrjuje, da se je predmetno vprašanje nanašalo na nove funkcionalnosti v primeru, ko se naročnik odloči, da sistem, ki je predmet zadevnega

javnega naročila, uporabi tudi za kakšne druge storitve, ki v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila niso opredeljene. Glede na navedeno gre razumeti, da med strankama obstoječe funkcionalnosti niso (več) sporne, če pa bi bilo mogoče očitke vlagatelja (kljub izpostavljenim navedbam, podanim v opredelitvi do navedb naročnika) vseeno razumeti tudi v tej smeri, pa za njihovo vsebinsko obravnavo obstoji omejitev iz 16. člena ZPVPJN, saj naročnik ni bil opozorjen, da (obstoječe) funkcionalnosti, navedene v projektni nalogi, niso dovolj natančno opredeljene.

Državna revizijska komisija je tako, skladno z navedenim, v okviru predmetnega očitka presojala zgolj navedbe vlagatelja, ki se nanašajo na nove funkcionalnosti. V zvezi s tem vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika (dodatno) izpostavlja, da bi naročnik za enoznačno opredelitev predmeta moral odgovoriti, da so vse zahtevane funkcionalnosti že opredeljene in novih funkcionalnosti ne bo, s takšnim odgovorom (tj. da bo za nove funkcionalnosti sklepal anekse) pa je naročnik vnaprej predvidel sklepanje blanco aneksov, v neopredeljenem obsegu in pod nedoločenimi pogoji, kar je v nasprotju s 95. členom ZJN-3. Državna revizijska komisija se na tem mestu strinja z vlagateljem, da bi do kršitve predpisov o javnem naročanju v takšnem primeru eventualno prišlo šele takrat, ko bi naročnik in izvajalec (izbrani ponudnik) sklenila aneks k pogodbi o izvedbi javnega naročila, pa ne bi bili izpolnjeni pogoji iz 95. člena ZJN-3. Vendar mu, kot bo pojasnjeno v nadaljevanju, ne more pritrditi, da navedena ugotovitev za presojo obravnavanega očitka ni bistvena.

ZJN-3 v prvem odstavku 95. člena določa, v katerih primerih se lahko v skladu s tem zakonom lahko pogodba o izvedbi javnega naročila in okvirni sporazum spremenita brez novega postopka javnega naročanja. Omenjena določba, kršitev katere vlagatelj očita naročniku, tako ureja dopustne spremembe pogodbe o izvedbi javnega naročila med njeno veljavnostjo brez izvedbe novega postopka oddaje javnega naročila.

Ob tem Državna revizijska komisija poudarja, da ZPVPJN nudi pravno varstvo tistemu ponudniku, ki zaradi zatrtih kršitev ne more sodelovati v konkretnem postopku oddaje javnega naročila oziroma mu je sodelovanje oteženo. V danem primeru pa je treba ugotoviti, da so očitane kršitve vlagatelja, ki se nanašajo na sklepanje aneksov, povezane s hipotetičnimi naročnikovimi ravnanji, do katerih bi v prihodnosti lahko prišlo. Ker lahko torej do kršitve 95. člena ZJN-3 po naravi stvari pride šele po sklenitvi pogodbe o izvedbi javnega naročila oziroma okvirnega sporazuma (torej med njeno veljavnostjo) Državna revizijska komisija ugotavlja, da v obravnavanem primeru, ko naročnik šele izbira ponudnika, ki mu bo oddal javno naročilo in z njim pogodbe še ni sklenil, tudi do kršitve 95. člena ZJN-3 še ni moglo priti.

V posledici navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku (v trenutku obravnave predmetnega zahtevka za revizijo) ni mogoče očitati kršitve 95. člena ZJN-3, v kolikor pa bi šlo vlagatelj očitke glede novih funkcionalnosti razumeti (tudi) v smislu nejasnih obveznosti ponudnika glede bodočih funkcionalnosti (nadgradenj), pa pojasnjuje, da je vse navedbe vlagatelja, ki se v zahtevku za revizijo (na več mestih) nanašajo na nadgradnje, obravnavala v nadaljevanju te odločitve (v točki IV).

III. Glede integracije (točki 5 in 6.2 zahtevka za revizijo)

Vlagatelj ob sklicevanju na točko 1.1.1 projektne naloge in naročnikov odgovor, podan na Portalu javnih naročil, poudarja, da ni jasno, kdo krije stroške, ki nastanejo z integracijo ponujene rešitve z zunanjimi sistemi, saj iz razpisne dokumentacije izhaja, da mora stroške, potrebne za integracijo, kriti ponudnik, iz naročnikovega odgovora pa, da je integracija z zunanjimi sistemi predmet dogovora med naročnikom in tretjo stranjo. Hkrati je razpisna dokumentacija v tem delu po njegovi oceni pomanjkljiva tudi zato, ker ti zunanji sistemi (njihovi ponudniki in tehnične

specifikacije) niso niti navedeni niti opredeljeni, zato ponudnik ne more oceniti, ali je sposoben oziroma pripravljen zagotoviti integracijo, in posledično ne more pripraviti ustrezne ponudbe, ki bi upoštevala ves dejansko potreben trud, stroške in rizike. Vlagatelj še navaja, da iz projektne naloge izhaja, da mora ponudnik ponuditi sistem, ki bo integriran z obstoječimi rešitvami pri poslovnih uporabnikih sistema pri naročniku, vendar projektna naloga ne specificira funkcionalnosti in zavodov, za katere se predvideva integracija oziroma vključitev. Naročnik torej od ponudnikov zahteva, da ponudijo sistem, ki bo integriran oziroma vključen v druge elemente pri naročniku, pri čemer ne opredeli, s čim mora biti ponujen sistem integriran.

Naročnik na vlagateljev očitek odgovarja, da bi informacijski sistem, kot je predmet povpraševanja, moral imeti predvidene jasne postopke in tehnične nastavke za integracijo drugih sistemov preko vmesnika za izmenjavo podatkov (API ali sorodnih tehnologij). Če ima izvajalec s tem ob potencialni integraciji dodatne stroške, jih skladno s projektno nalogo krije sam (točka 1.1.1. projektne naloge). V primeru integracije s tretjimi stranmi pa stroške integracije tretje strani krije naročnik, kot je bilo pojasnjeno v odgovoru na vprašanje na Portalu javnih naročil. Zato so po mnenju naročnika določila razpisne dokumentacije v tem delu dovolj jasna. Ob tem naročnik še pojasnjuje, da v tem trenutku nima nabora tretjih sistemov, s katerimi bi bilo treba izvesti integracijo in jih torej v razpisni dokumentaciji tudi ne more konkretno navesti, saj se potreba po povezavi z drugimi sistemi pokaže tekom izvajanja. Tudi navedbe vlagatelja, da bi moral specificirati seznam funkcionalnosti in zavodov, za katere se predvideva integracija, naročnik zavrača kot neutemeljene in pojasnjuje, da se v tem delu od ponudnika pričakuje poznavanje zasnove sistema s povezavami na druge sisteme, za kar je naročnik v projektni nalogi eksplicitno zapisal, da zahteva le standardni vmesnik, ki omogoča povezovanje med sistemom ponudnika in drugimi morebitnimi sistemi. Gre za pristop, ki ga pri razvoju IT sistemov z direktivo Evropske unije o odprtih podatkih narekuje tudi Evropska komisija, zato naročnik meni, da je pristop pravilen in ne omejuje ali vnaša nejasnost v določila javnega naročila.

Ob vpogledu v razpisno dokumentacijo gre ugotoviti, da je naročnik v projektni nalogi v točki 1.1.1 zapisal:

»Mestna občina Novo mesto oz. zavodi ali javna podjetja, katerih ustanovitelj je, bo upoštevala pogodbeno razmerja z obstoječimi ponudniki sistemov, ki se bodo vključili v sistem SC, sklenila dogovore za vzpostavitev pogojev potrebnih za integracijo preko standardno uporabljenih vmesnikov. Za namen integracije obstoječ ponudnik in izbran izvajalec po tem naročilu krije lastne stroške potrebne za integracijo.«

Dalje je naročnik zahteve glede implementacije in s tem povezane integracije sistema določil v točki »1.1.3 Seznam opreme za delovanje sistema« projektne naloge, kjer je pri opisu in razlagi posameznih delov opreme med drugim določil:

»Implementacija sistema

So vse storitve ponudnika za implementacijo sistema in vključuje tudi integracije z obstoječimi rešitvami pri poslovnih uporabnikih sistema v mestni občini.

Ponudnik mora poskrbeti za standardni vmesnik, ki omogoča integracijo in s tem komunikacijo med napravo iz sistema (terminalom, čitalcem) in obstoječim sistemom, ki ga uporabniki v mestni občini že uporabljajo. Na podlagi ogleda obstoječih sistemov pri uporabnikih v mestni občini se ponudnik seznaniti z vsemi relevantnimi podatki za seznanitev z dejanskim stanjem, ki je ključno za oddajo ponudbe.

Ponudnik mora zagotoviti tudi vso ustrezno dokumentacijo za opis vmesnika in nuditi vso

potrebno podporo upravljavcu obstoječega sistema pri integraciji (testne naprave in sistem, strokovna pomoč).

Mestna občina Novo mesto bo za uporabnike, za katere bo izkazan javni interes, zagotovila, da se na podlagi predloženega standardnega vmesnika izvede ustrezna nadgradnja obstoječih sistemov s strani upravljavca.«.

Kot poudarja vlagatelj, je bilo naročniku v zvezi z integracijami sistema na Portalu javnih naročil zastavljeno vprašanje:

»Iz razpisne dokumentacije ni jasno, koga bremenijo stroški dodatnih integracij opreme in rešitev z zunanjimi sistemi. Prosimo za potrditev, da vse stroške, ki bi nastali na strani vključenih partnerjev, v celoti prevzame naročnik in niso breme izbranega izvajalca.«,

na katerega je naročnik 20. 10. 2023 ob 13.46 podal naslednji odgovor:

»Integracija z zunanjimi sistemi tretjih strani so predmet dogovora med naročnikom in tretjo stranjo.«.

Prav tako je bilo naročniku zastavljeno vprašanje:

»Prosimo za točen seznam funkcionalnosti in zavodov, za katere je planirana integracija oz. vključitev.«,

na katerega je naročnik 20. 10. 2023 ob 13.54 odgovoril:

»V trenutku priprave projektne naloge so na voljo le podatki, ki so v njej navedeni.«.

Naročnik vlagateljevemu stališču, da ni jasno, kdo v konkretnem primeru nosi stroške integracije, oporeka, ter zatrjuje, da je navedeno iz določb razpisne dokumentacije in podanih pojasnil jasno razvidno. Temu pritrjuje tudi Državna revizijska komisija, saj je po njeni oceni naročnik s tem, ko je pojasnil, da je integracija z zunanjimi sistemi predmet dogovora med naročnikom in tretjo stranjo (zgoraj citirani odgovor, podan na Portalu javnih naročil 20. 10. 2023 ob 13.46), jasno odgovoril, da stroški same integracije s tretjimi stranmi bremenijo naročnika. Navedeno torej pomeni, da teh stroškov ne krije ponudnik. Ob tem gre poudariti, da se skladno z drugim odstavkom 67. člena ZJN-3 tudi informacije, ki jih posreduje naročnik gospodarskim subjektom na portalu javnih naročil ali prek njega, štejejo za spremembo, dopolnitev ali pojasnilo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, če iz vsebine informacij izhaja, da se z njimi spreminja ali dopolnjuje ta dokumentacija ali če se s pojasnilom odpravlja dvoumnost navedbe v tej dokumentaciji).

Naročnik tako v odločitvi o zahtevku za revizijo navaja, da se stroški, ki so navedeni v citiranih določbah projektne naloge in ki jih mora kriti ponudnik, nanašajo na tehnične nastavke za integracijo drugih sistemov preko standardnega vmesnika za izmenjavo podatkov (če ima torej ponudnik v tem delu morebitne stroške). Navedeno izhaja tudi iz citiranih določb točke 1.1.3 projektne naloge, kjer je naročnik med drugim določil, da mora ponudnik *»poskrbeti za standardni vmesnik, ki omogoča integracijo in s tem komunikacijo med napravo iz sistema (terminalom, čitalcem) in obstoječim sistemom, ki ga uporabniki v mestni občini že uporabljajo«.* Da vlagatelj v tem delu ne bi mogel pripraviti ponudbe iz drugih razlogov (npr. ker mu ne bi bilo jasno, kakšen vmesnik zahteva naročnik), pa vlagatelj ne zatrjuje.

Glede na navedeno in upoštevajoč določila razpisne dokumentacije (vključno s podanimi

naročnikovimi pojasnili na Portalu javnih naročil) Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik jasno navedel, da ponudnik v konkretnem javnem naročilu ne nosi stroškov integracij s tretjimi stranmi (temveč zgolj stroške, ki se nanašajo na možnost oziroma omogočanje integracije). Zato za presojo niso relevantne nadaljnje vlagateljeve navedbe, da naročnik tudi ni navedel zunanjih sistemov (njihovih ponudnikov in tehničnih specifikacij) oziroma da ni specificiral funkcionalnosti in zavodov, za katere je planirana integracija, ter jih Državna revizijska komisija posledično ni obravnavala.

V posledici vsega navedenega Državna revizijska komisija v zaključku obravnavanega očitka ugotavlja, da vlagatelj ni uspel izkazati, da so določbe razpisne dokumentacije, ki se nanašajo na stroške predvidenih integracij, nejasne. Ob tem ponovno (kot v zaključku obravnave očitka pod točko II) pojasnjuje, da je, v kolikor gre predmetne vlagateljeve očitke razumeti tudi v smislu nejasnosti (predvidenih ali morebitnih) nadgradenj, le-te obravnavala v nadaljevanju te odločitve (točka IV).

IV. Glede nadgradenj (točke 6.1, 6.3 in 6.4 zahtevka za revizijo)

Vlagatelj navaja, da so neustrezno opredeljena tudi določila razpisne dokumentacije glede možnosti nadgradnje, saj da ni jasno, ali morajo biti nadgradnje vključene v ponudbi ali mora biti sistem samo pripravljen na nadgradnje, prav tako pa ni jasno, kaj vse morajo takšne nadgradnje vsebovati. To po vlagateljevi oceni pomeni, da naročnik predmeta javnega naročila ni opredelil skladno z ZJN-3, zaradi tega pa vlagatelj ne more pripraviti ponudbe, saj naročnik obseg nadgradnje opiše povsem nedefinirano in odprto. Kot prikaz temu podaja primer nakupa programske opreme Windows, kjer naročnik ne bi opredelil, ali kupuje trenutno verzijo ali pa vsakokratno aktualno verzijo te programske opreme (kar bi pomenilo, da morajo ponudniki ponuditi tudi nadgradnje), saj se v obeh primerih ponudbena cena (kot tudi obseg dobav) popolnoma razlikuje. Četudi pa v obravnavanem primeru naročnik pričakuje zgolj pripravljenost sistema na morebitne nadgradnje, pa ni jasno, kakšna bi ta bila (ali naj omogoča »plug-in« rešitve, kjer nadaljnje sodelovanje ponudnika ni potrebno, ali je dovolj, da omogoča nadgradnje ob integraciji s strani ponudnika, ali pričakuje naročnik kaj tretjega). Vlagatelj dodaja, da naročnik tudi ni odgovoril na zastavljeno vprašanje, ali se bodo nadgradnje dodatno obračunavale ali pa jih mora ponudnik vključiti v ponudbo in jih upoštevati pri oblikovanju ponudbene cene. Glede na pojasnila naročnika tudi po odgovorih na vprašanja ostaja nepojasnjeno, kakšne so zahteve naročnika glede nadgradenj, kot pa bi bilo mogoče razumeti pojasnila naročnika, morajo ponudniki v ponudbeno ceno vključiti tudi vse nadgradnje, katerih obsega naročnik ni opredelil. Glede vprašanja zahtevanih nadgradenj in razširitev ponujenega sistema na druge storitve, ki so primerne za uporabo brezkontaktna kartica in koriščenje dobroimetja iz nje, vlagatelj še navaja, da naročnik na izrecno vprašanje ponudnika, katere so te druge storitve, ni odgovoril, temveč je pojasnil, da bo ponudnik te druge storitve poznal glede na reference. Iz opredeljenih referenc v razpisni dokumentaciji pa ni mogoče sklepati, katere druge storitve ima naročnik v mislih. Pri tem je po mnenju vlagatelja treba upoštevati tudi, da bodo različni ponudniki predložili različne reference, kar pomeni, da bo naročnik, glede na to, da tehnične karakteristike sistema definira preko referenc ponudnika (kar je v nasprotju z ZJN-3), prejel neprimerljive ponudbe, s tem pa je kršeno načelo enakopravne obravnave ponudnikov.

Naročnik glede navedb vlagatelja o možnostih za nadgradnjo sistema pojasnjuje, da je v projektni nalogi in ostalih delih razpisne dokumentacije javnega naročila jasno zapisano, da so morebitne nadgradnje predmet ločenega dogovora med naročnikom in izvajalcem, zahteva naročnika pa je bila, da sistem omogoča bodoče nadgradnje. Posledično tudi ni mogoče navesti konkretnih nadgradenj ali njihovega obsega. Naročnik je v tem delu zahteval le, da ponudnik pokaže, da je zasnova sistema takšna, da v prihodnosti omogoča nadgradnjo na storitve, ki jih danes ne predvideva. Brez takšnega zagotovila bi bil naročnik postavljen v položaj, ko bi se izkazalo, da

ponudnikov sistem nima možnosti širitve ali nadgradnje za plačevanje npr. komunalnih storitev. Navedbe in primerjave med programsko opremo Windows in verzijami in popravki te opreme, niso relevantni za to javno naročilo, saj se omenjene nadgradnje nanašajo na povsem drug tip sprememb osnovnega sistema. Kaj in kako bo ponudil ponudnik v okviru svoje ponudbe, je tudi stvar komercialnega modela ponudnika. Naročnik zavrača tudi očitek vlagatelja, da je opredelil predmet javnega naročila preko referenc ponudnikov, kar naj bi imelo za posledico neprimerljive ponudbe, in v okviru tega pojasnjuje, da iz navedb vlagatelja izhaja, da se očitek nanaša na naročnikov odgovor na vprašanja glede drugih storitev, ki so primerne za uporabo brezkontaktno kartice, in možnosti ponudbe komplementarnih produktov. Če je ponudnik že izvajalec tovrstnih storitev pri drugih naročnikih, je potemtakem sposoben izvesti tovrstno naročilo (kar izkaže z zahtevanimi referencami), zato naročnik pričakuje, da bo ponudnik poznal možne tovrstne storitve, ki so primerne za vključitev v sistem. V tem primeru ne gre za točen seznam, ampak princip vključevanja, kar lahko opiše ponudnik v elaboratu opisa načina izvedbe javnega naročila. Naročnik dodatno pojasnjuje, da gre v konkretnem primeru za zaprto oziroma omejeno plačilno shemo, kot je ta definirana v Zakonu o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št. 7/18 s sprem.), druge možne storitve, opisane v elaboratu, pa ne vplivajo na dopustnost ponudb in izbor ekonomsko najugodnejše ponudbe. Zahtevane reference za sodelovanje pri predmetnem javnem naročilu so tako za vse ponudnike enake, z izpolnitvijo zahteve po ustrezni referenci pa se izpolnjuje pogoj tehnične in strokovne sposobnosti ponudnika za izvedbo konkretnega javnega naročila, in ne predmet javnega naročila.

Naročnik je glede nadgradenj v točki 1.1.1. projektne naloge zapisal:

»Sistem mora poleg storitev, predvidenih v opisu predmeta naročila, izkazati, da zagotavlja in lahko vzpostavi možnost za nadgradnjo in razširitev tudi na ostale dejavnosti oziroma storitev drugih poslovnih uporabnikov v sistemu kot npr.:

- identifikacijo oz. plačilo različnih storitev javnih zavodov in javnih podjetij, katerih ustanovitelj je mestna občina, ki sodeluje v naročilu (npr. knjižnic, mestnega muzeja, športnih zavodov, kulturnih prireditev, bazena, itd.),*
- identifikacijo oz. plačilo izposoje koles, ki jih v okviru sistemov zagotavlja mestna občina,*
- identifikacijo oz. plačilo za električno polnjenje avtomobilov,*
- druge storitve, ki so primerne za uporabo brezkontaktno kartice in koriščenje dobroimetja iz nje.«.*

V zvezi s citirano določbo razpisne dokumentacije je naročnik na Portalu javnih naročil prejel tudi več vprašanj, ki jih v okviru očitkov, obravnavanih v tej točki, izpostavlja tudi vlagatelj, in na katera je naročnik odgovoril 20. 10. 2023 ob 13.54:

VPRAŠANJE:

»Kaj je točno mišljeno pod »vzpostaviti možnost za nadgradnjo«? Ali je mišljeno, da se vzpostavi le možnost sistema, da podpira bodoče nadgradnje ali izvede nadgradnjo kot celoto?«.

ODGOVOR:

»Dikcija predvideva, da bo sistem zasnovan tako, da omogoča nadgradnje na bodoče storitve, ki jih tovrstni sistemi tipično ponujajo. Glede na zahtevo izkazanih referenc potencialnega izvajalca, pričakujemo, da bo ta navedel vizijo razvoja takšnega sistema v elaboratu opisa načina izvedbe javnega naročila.«.

VPRAŠANJE:

»Kaj je opredeljeno pod »druge storitve, ki so primerne za uporabo brezkontaktno kartice«. Prosimo za točen seznam.«.

ODGOVOR:

»Glede na zahtevo izkazanih referenc potencialnega izvajalca, pričakujemo, da bo ta poznal možne druge storitve, ki so primerne za uporabo brezkontaktnih kartic. V tem primeru ne gre za točen seznam, ampak princip vključevanja, kar lahko opiše ponudnik v elaboratu opisa načina izvedbe javnega naročila.«.

VPRAŠANJE:

»Projektna naloga - znotraj člena 1.1.4 - v podpoglavju I Mobilna aplikacija piše: »možnost ponudbe komplementarnih produktov (turistični aranžmaji, ipd..)« Ker je navedena funkcionalnost preveč široka, bi želeli konkretnejše opredelitve.«.

ODGOVOR:

»Glede na zahtevo izkazanih referenc potencialnega izvajalca, pričakujemo, da bo ta poznal možne tovrstne storitve, ki so primerne za vključitev v sistem. V tem primeru ne gre za točen seznam, ampak princip vključevanja, kar lahko opiše ponudnik v elaboratu opisa načina izvedbe javnega naročila.«.

Kot predhodno že pojasnjeno (pod točko II), je v postopku oddaje javnega naročila ena ključnih naročnikovih nalog opis oziroma opredelitev predmeta naročila, ki ga naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, skladno s prvim odstavkom 68. člena ZJN-3, opredeli s tehničnimi specifikacijami. Z njimi namreč potencialnim ponudnikom predstavi zahtevane značilnosti predmeta javnega naročila, ki naj bi izražale njegova pričakovanja glede namena, ki ga želi doseči z izvedbo javnega naročila. In ker se potencialni ponudniki na podlagi opisa predmeta naročila seznanijo s pričakovanji naročnika in ocenijo, ali lahko ponudijo ustrezen predmet ter pripravijo primerno ponudbeno ceno, so jasne tehnične zahteve nujne informacije, ki jih ponudniki potrebujejo za pripravo dopustnih, medsebojno primerljivih in konkurenčnih ponudb.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da iz predhodno citiranih določb projektne naloge sicer izhaja, da mora ponujeni sistem zgolj omogočati možnost za nadgradnje in razširitev tudi na ostale storitve (ki jih naročnik primeroma našteje). Navedeno zatrjuje tudi naročnik, ki v zvezi s tem poudarja, da bodo morebitne nadgradnje predmet ločenega dogovora med naročnikom in izvajalcem. Kot razumljivo gre šteti naročnikovo željo, da pridobi sistem, ki ni »zaprt« (tj. ki nima možnosti širitve ali nadgradenj za druge storitve), temveč sistem, ki v prihodnosti omogoča nadgradnje. Vendar pa gre ugotoviti, da naročnik kljub temu, da od ponudnikov (po eni strani) zahteva zgolj možnost nadgradnje sistema, od njih (po drugi strani) pričakuje, da možne nadgradnje vključijo v elaborat (ki predstavlja del ponudbe). Naročnik namreč v zadnjem citiranem odgovoru, podanem na Portalu javnih naročil (kot tudi v odločitvi o zahtevku za revizijo), navaja, da glede na to, da gre za bodoče nadgradnje, ni mogoče navesti konkretnih nadgradenj ali njihovega obsega, zato jih je v projektni nalogi zgolj primeroma naštel, pri čemer ne gre za točen seznam. Zato glede na reference ponudnikov (ki so že izvajalci tovrstnih storitev) pričakuje, da bodo poznali možne storitve, ki so primerne za nadgradnjo oziroma vključitev v sistem, in jih tako lahko vključijo v elaborat. Glede na navedeno gre ugotoviti, da je naročnik (že) s tako podanim pojasnilom na Portalu javnih naročil (ki, kot že pojasnjeno, skladno z drugim odstavkom 67. člena ZJN-3 prav tako predstavlja spremembo, dopolnitev ali pojasnilo razpisne dokumentacije) ustvaril nejasnost, ali morajo ponudniki v ponudbo vključiti tudi (vsebinske) nadgradnje, ali pa mora ponujeni sistem le omogočati morebitne nadgradnje.

Ne glede na navedeno pa se Državna revizijska komisija strinja z naročnikom, da na podlagi izpostavljenega odgovora ni mogoče zaključiti, da je naročnik z referencami ponudnikov opredelil predmet javnega naročila (kar zatrjuje vlagatelj). Naročnik namreč glede na pojasnjeno od ponudnikov na podlagi njihovih referenc (zgolj) pričakuje, da mu bodo v elaboratu predlagali možne dodatne storitve oziroma funkcionalnosti (morebitne nadgradnje sistema). Kot pravilno

izpostavlja naročnik, je reference v razpisni dokumentaciji določil kot enega izmed pogojev za sodelovanje (v točki »18.1.1.4 Tehnična in strokovna sposobnost« razpisne dokumentacije), merilo za oddajo javnega naročila pa predstavlja zgolj ponudbena cena (točka 19 razpisne dokumentacije), in ne morebiti tudi (dodatne) reference. Pritrditi gre zato naročniku, da vlagatelj očitke o opredeljevanju predmeta javnega naročila preko referenc utemeljuje na napačni (zmotni) predpostavki, zato ni mogoče slediti njegovim navedbam, da bo slednje vodilo v neprimerljivost ponudb (ker naj bi trenutni izvajalec razpolagal z bistveno več podatki o potrebah naročnika).

V nadaljnji obravnavi revizijskega očitka o nejasnosti predmeta naročila se Državna revizijska komisija strinja z vlagateljem, da je naročnik nejasnost glede (zahtevnih) nadgradenj povzročil tudi z odgovoroma na vprašanji glede obračuna stroškov za nove funkcionalnosti oziroma nadgradnje. Državna revizijska komisija namreč na podlagi vpogleda na Portal javnih naročil ugotavlja (kar izpostavlja tudi vlagatelj), da sta bili 20. 10. 2023 ob 13.54 (na omenjenem portalu) objavljeni naslednji vprašanji in odgovora naročnika:

VPRAŠANJE:

»Kakšna je razmejitev med že zajetimi funkcionalnostmi oz. novimi dodatnimi? Kako se obračunajo dodatne nadgradnje?«.

ODGOVOR:

»Dodatne nadgradnje so predmet enakega modela preko plačevanja transakcij in identifikacij oziroma najema opreme.«.

VPRAŠANJE:

»V zadnjem odstavku ponudbenega predračuna je navedeno, da naročnik naknadno ne bo priznaval nobenih stroškov, ki niso zajeti v ponudbeno ceno. Kaj to pomeni iz stališča vprašanj glede stroškov, za funkcionalnosti, ki v razpisu niso točno opredeljene?«.

ODGOVOR:

»Pomeni, da naročnik ne bo naknadno priznaval nobenih stroškov, ki niso zajeti v ponudbeno ceno.«.

Na podlagi izpostavljenih odgovorov gre tako pritrditi vlagatelju, da v obravnavanem primeru ni jasno, kakšne so zahteve naročnika glede nadgradenj. Naročnik je namreč s prvim zgoraj citiranim odgovorom podal nejasno (vsebinsko prazno) pojasnilo, na podlagi katerega ni mogoče ugotoviti, kako se bodo obračunavale nadgradnje, tj. ali predstavljajo del ponudbene cene ali bodo morebiti predmet ločenega javnega naročila oziroma sklepanja dodatnih dogovorov med naročnikom in izvajalcem (kar izhaja tudi iz naročnikovega odgovora o sklepanju aneksov, obravnavanega v točki II. te odločitve). Na podlagi drugega citiranega odgovora pa gre celo razumeti, da morajo ponudniki (morebitne) nadgradnje vključiti v ponudbeno ceno. Ob tem gre na podlagi vpogleda v razpisno dokumentacijo ugotoviti, da naročnik v obrazcu ponudbenega predračuna ni predvidel posebne postavke za nadgradnje, določbe o njih pa tudi niso vključene v vzorec pogodbe (ki prav tako predstavlja del razpisne dokumentacije). Upoštevajoč podana naročnikova pojasnila v obravnavanem primeru tako ni jasno, ali morajo ponudniki (v elaboratu predlagane) nadgradnje vključiti v ponudbeno ceno ali ne.

Glede na vse navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da so navedbe vlagatelja o nejasnosti razpisne dokumentacije v delu, ki se nanaša na nadgradnje, utemeljene, saj na eni strani iz razpisne dokumentacije izhaja, da morajo ponudniki ponuditi sistem, ki zgolj omogoča nadgradnje, na drugi strani naročnik pričakuje od ponudnikov, da možne nadgradnje navedejo v ponudbi (v elaboratu), ob tem pa glede njihovega plačila enkrat pojasnjuje, da bodo nove funkcionalnosti (torej nadgradnje) predmet ločenega dogovora med naročnikom in izvajalcem

(oziroma podaja o tem nejasen odgovor), spet drugič pa pojasnjuje, da morajo biti vsi stroški zajeti v ponudbeno ceno.

Državna revizijska komisija ob vsem ugotovljenem ocenjuje, da naročnik predmeta javnega naročila v zvezi z nadgradnjami ni predelil jasno, natančno in nedvoumno, posledično pa je s tem kršil četrti odstavek 68. člena ZJN-3, načelo transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3) ter tudi načelo zagotavljanja konkurence med ponudniki (5. člen ZJN-3) in načelo enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3).

V. Glede zavarovanja odgovornosti ponudnika za škodo (točka 7 zahtevka za revizijo)

Vlagatelj navaja, da zavarovanja odgovornosti za škodo, kot ga naročnik v predmetnem javnem naročilu zahteva od ponudnikov, zakonodaja ne opredeljuje, zato ni jasno, kakšno zavarovanje naročnik pričakuje, kateri riziki morajo biti zavarovani, kakšna je zavarovalna vsota in ostali elementi zavarovanja. Ob tem še navaja, da naročnik kljub temu, da je to običajno, finančnega zavarovanja za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti, ne zahteva, po drugi strani pa zahteva zavarovanje odgovornosti, za katero ne konkretizira, kakšno naj bi bilo, zato je takšna naročnikova zahteva nesorazmerna in nedefinirana.

Naročnik na predmetni očitke odgovarja, da je v razpisni dokumentaciji od ponudnikov zahteval, da imajo ves čas trajanja pogodbe zavarovano svojo odgovornost za škodo, ki bi utegnila nastati naročniku in tretjim osebam v zvezi z opravljanjem dejavnosti. S sporno zahtevo je od ponudnikov kot dokazilo zahteval kopijo veljavne zavarovalne police, ki po njegovem ni nesorazmerna predmetu javnega naročila, saj gre za izvajanje storitev mestne kartice v večletnem obdobju, pri čemer gre za sistem, preko katerega je naročnik izdajatelj plačilnega sredstva zaprte plačilne sheme, uporabniki storitev pa bodo tudi tretje osebe, zato ni izključen nastanek škode naročniku in tretjim osebam. Glede na navedeno je naročnik poleg zavarovanja za resnost ponudbe in zavarovanja za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti, ki ga navaja tako v Navodilih ponudnikom kot v vzorcu pogodbe (zato v tem delu ne držijo navedbe vlagatelja, da zavarovanja za dobro izvedbo del ni zahteval), zahteval tudi zavarovanje splošne odškodninske odgovornosti ponudnikov, saj so z vsakim od posameznih zavarovanj zavarovana drugačna tveganja. Naročnik ravno ob upoštevanju sorazmernosti zahteve s predmetom javnega naročanja ni podrobneje določil višine zahtevanega zavarovanja, ampak je to prepustil ponudnikom, pri čemer višina zavarovanja, ki ga ponudnik, predloži, v ničemer ne vpliva na razvrstitev ponudb in izbor ekonomsko najugodnejše ponudbe.

Naročnik lahko v skladu s prvim odstavkom 76. člena ZJN-3 določi objektivna pravila in pogoje za sodelovanje, ki se nanašajo na ustreznost za opravljanje poklicne dejavnosti, ekonomski in finančni položaj ter/ali tehnično in strokovno sposobnost. Glede ekonomskega in finančnega položaja lahko naročnik določi zahteve, s katerimi zagotovi, da imajo gospodarski subjekti potrebne ekonomske in finančne zmogljivosti za izvedbo javnega naročila, in sicer lahko med drugim zahteva ustrezno raven zavarovanja poklicnega tveganja (peti odstavek 76. člena ZJN-3). Kot dokazilo o ekonomskem in finančnem položaju gospodarskega subjekta, ki ga naročnik preverja v skladu s 76. členom ZJN-3, lahko naročnik med drugim zahteva tudi predložitve dokazila o določenem škodnem zavarovanju poklicnega tveganja (točka a šestega odstavka 77. člena ZJN-3). Namen zahtevanih zavarovanj je v tem, da bo zavarovatelj (tj. zavarovalnica) namesto izvajalca izplačal naročniku (ali tretjim osebam) morebitno škodo, ki bi lahko v okviru javnega naročila nastala pri izvedbi posamezne storitve/gradnje/dobave blaga. Ponudnik s sklenjenimi zavarovanji naročniku torej izkaže, da je ekonomsko in finančno sposoben pokriti morebitno nastalo škodo, v mejah zahtevanih minimalnih pogojev.

ZJN-3 določa le izhodišča za oblikovanje pogojev za sodelovanje in posamezna možna dokazila za izkazovanje usposobljenosti ponudnikov, medtem ko mora vsebino pogojev in zahtevano raven usposobljenosti določiti naročnik, upošteva pri tem specifičnost in kompleksnost predmeta javnega naročila ter njegove značilnosti. Odločitev o tem, ali bo naročnik preverjal sposobnost ponudnikov je v domeni naročnika, vendar pa lahko skladno z drugim odstavkom 76. člena ZJN-3 v postopek javnega naročanja vključi le tiste zahteve, ki so potrebne za zagotovitev, da ima ponudnik ustrezne pravne in finančne zmogljivosti ter tehnične in strokovne sposobnosti za izvedbo javnega naročila, ki se oddaja, vse zahteve pa morajo biti tudi povezane in sorazmerne s predmetom javnega naročila. Poleg navedenega mora naročnik pri določanju vseh zahtev (pogojev) upoštevati tudi temeljna načela javnega naročanja, kot so določena v ZJN-3. Gre zlasti za načelo zagotavljanja konkurence med ponudniki, v skladu s katerim naročnik ne sme neupravičeno omejevati konkurence med ponudniki (5. člen ZJN-3), načelo enakopravne obravnave ponudnikov, v skladu s katerim mora naročnik zagotoviti, da med ponudniki na vseh stopnjah postopka javnega naročanja in glede vseh elementov ni razlikovanja in da ne ustvarja okoliščin, ki pomenijo krajevno, stvarno ali osebno diskriminacijo ponudnikov, diskriminacijo, ki izvira iz klasifikacije dejavnosti, ki jo opravlja ponudnik, ali drugo diskriminacijo (7. člen ZJN-3), ter načelo sorazmernosti, v skladu s katerim se mora javno naročanje izvajati sorazmerno predmetu javnega naročanja, predvsem glede izbire, določitve in uporabe pogojev, zahtev in meril, ki morajo biti smiselno povezana s predmetom javnega naročila (8. člen ZJN-3). Sorazmernost ne zahteva zgolj, da morajo biti zahteve oziroma pogoji povezani s predmetom javnega naročila in biti objektivno primerni za doseg naročnikovega cilja, ampak tudi, da ne presegajo tega, kar je razumno nujno za doseg tega cilja, tj. zagotovitev, da bo javno naročilo izvedel usposobljen in izkušen ponudnik. Naročnik tako ob upoštevanju navedenega načela določi ti. spodnjo mejo (vrednost) pogoja, ki omogoča udeležbo ponudnikov v posameznem javnem naročilu, premisa pa je, da mora biti ta določena sorazmerno predmetu javnega naročila.

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da za presojo zakonitosti citiranega pogoja ni upoštevna vlagateljeva navedba, da naročnik v konkretnem primeru ni zahteval zavarovanja za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti. Na podlagi vpogleda v razpisno dokumentacijo gre namreč ugotoviti, da navedeno ne drži (kot pravilno izpostavlja naročnik). Ob tem Državna revizijska komisija pritruje naročniku tudi v tem, da gre pri obeh vrstah zavarovanja za različna tveganja, pri čemer še dodaja, da lahko naročnik pri oddaji javnega naročila zahteva tudi več vrst zavarovanj, ob upoštevanju vseh pojasnenih zakonskih določb in ostalih relevantnih predpisov (npr. Uredbe o finančnih zavarovanjih pri javnem naročanju [Uradni list RS, št. 27/16], ki določa vrste, višino in druge zahteve glede instrumentov finančnih zavarovanj v postopkih javnega naročanja). Ker v obravnavanem primeru spor med strankama predstavlja le eno izmed zahtevanih zavarovanj, tj. zavarovanje odgovornosti za škodo, je Državna revizijska komisija obravnavala (zgolj) zakonitost navedene zahteve (neodvisno od ostalih zahtevanih zavarovanj v konkretnem primeru).

Naročnik je predmetno zahtevo kot pogoj za sodelovanje določil v poglavju »18. Ugotavljanje sposobnosti« v točki »18.1.1.3 Ekonomska in finančna sposobnost«, kjer je zapisal:

»Ponudnik mora imeti ves čas trajanja pogodbe zavarovano svojo odgovornost za škodo, ki bi utegnila nastati naročniku in tretjim osebam v zvezi z opravljanjem dejavnosti.«,

pri čemer je za izkaz izpolnjevanja tega pogoja navedel:

»Ponudnik mora predložiti dokazilo o zavarovanju svoje odgovornosti za škodo (kopija veljavne police).«.

Upoštevajoč citirane določbe razpisne dokumentacije Državna revizijska ugotavlja, da je naročnik

od ponudnikov zahteval zavarovanje odgovornosti ponudnika za škodo, nastalo naročniku ali tretjim osebam v zvezi z opravljanjem dejavnosti, in v zvezi s tem predložitev kopije veljavne zavarovalne police, vendar pa v zvezi s tem ni določil ravni zavarovanja, ki ga bo štel kot ustreznega. Strinjati se gre torej z vlagateljem, da naročnik ni določil (nobenih) elementov zahtevanega zavarovanja. Četudi bi bilo na podlagi predmetne zahteve mogoče razumeti, za kakšno zavarovanje gre (tj. za zavarovanje odgovornosti iz dejavnosti, ki ščiti zavarovanca pred zahtevki tretjih oseb za škodo, ki bi jo lahko povzročili pri izvajanju svoje dejavnosti), pa gre ugotoviti, da naročnik v danem primeru ni določil (niti) obsega tovrstnega zavarovanja, kar bi lahko na primer storil z določitvijo minimalne zahtevane zavarovalne vsote.

Glede na navedeno gre ugotoviti, da naročnik v obravnavanem primeru spornega pogoja ni ustrezno definiral, saj ni določil ravni zahtevanega zavarovanja. V posledici navedenega naročnik spornega pogoja ni določil na način, kot je opredeljen oziroma zahtevan v petem odstavku 76. člena ZJN-3, skladno s katerim lahko naročnik (kot že pojasnjeno) zahteva ustrezno raven zavarovanja poklicnega tveganja.

Ker Državna revizijska komisija že na podlagi navedenega ugotavlja, da je tako določena naročnikova zahteva glede zavarovanja odgovornosti iz točke 18.1.1.3 razpisne dokumentacije v nasprotju z določbami ZJN-3, ni presojala (nadaljnjih) vlagateljevih navedb, da sporna zahteva tudi ni sorazmerna.

VI. Sklepno

Glede na vse navedeno gre zaključiti, da je vlagatelj uspel izkazati, da je naročnik določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki se nanašajo na nadgradnje in zahtevano zavarovanje odgovornosti ponudnika za škodo, oblikoval v nasprotju z določbami ZJN-3, zato je Državna revizijska komisija zahtevku za revizijo na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN ugodila.

Ker je v konkretnem primeru rok za oddajo ponudb že potekel, po poteku roka za oddajo ponudb pa naročnik, glede na prvo poved iz drugega odstavka 67. člena ZJN-3, ne sme več spreminjati in dopolnjevati dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, in ob upoštevanju dejstva, da je naročnik prejeti ponudbi že odprl, je Državna revizijska komisija (v skladu s pravovarstvenim predlogom vlagatelja) postopek oddaje predmetnega javnega naročila razveljavila v celoti.

V skladu s tretjim odstavkom 39. člena ZPVPJN daje Državna revizijska komisija naročniku napotke za pravilno izvedbo postopka. Ker je Državna revizijska komisija razveljavila celoten postopek oddaje javnega naročila, naročnika napotuje, naj v primeru, če se bo odločil izvesti nov postopek oddaje javnega naročila, pri oblikovanju določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ravna v skladu z ZJN-3 in temeljnimi načeli javnega naročanja, pri tem pa naj upošteva tudi ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa. Pri tem naj bo še posebej pozoren, da bo vse zahteve oziroma informacije ob upoštevanju načela transparentnosti (6. člen ZJN-3) podal jasno, natančno in nedvoumno, saj bo s tem zagotovil, da bodo imeli ponudniki enaka izhodišča za pripravo ponudb in med njimi ne bo razlikovanja (prvi odstavek 7. člena ZJN-3), s tem pa bo zagotovljena tudi konkurenca med ponudniki (5. člen ZJN-3). Prav tako naj upošteva, da morajo biti vse zahteve skladne tudi z načelom sorazmernosti (8. člen ZJN-3).

S tem je odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa utemeljena.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo in v opredelitvi do navedb naročnika zahteva povrnitev stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Če je zahtevku za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem

postopku, vključno s takso (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN). Ker je zahtevek za revizijo utemeljen, je vlagatelj skladno s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN upravičen do povrnitve potrebnih stroškov postopka pravnega varstva.

Državna revizijska komisija je skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s spremembami; v nadaljevanju: OT) vlagatelju kot potrebne priznala naslednje stroške:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek v višini 2.000,00 EUR,
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v višini 1.600 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 1.171,20 EUR,
- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT (2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk) v višini 26 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 19,03 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala presežka nad priznanimi stroški za odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo, saj glede na vrednost spora za njihovo priznanje ni podlage v Odvetniški tarifi. Državna revizijska komisija vlagatelju nadalje tudi ni priznala priglašene stroška odvetniške storitve za opredelitev do navedb naročnika (in s tem povezanih izdatkov), saj ta v konkretnem primeru ni bil potreben (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT). Navedbe v vlogi, s katero se je vlagatelj opredelil do navedb naročnika, namreč niso bile bistvene in niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Ker je vlagatelj z zahtevkom za revizijo uspel le delno (tj. v delu, ki se nanaša na nadgradnje in zahtevo glede zavarovanja odgovornosti za škodo), je Državna revizijska komisija odločila, da se vlagatelju, v skladu z doseženim uspehom v postopku, ki ga glede na postavljeni zahtevek ocenjuje na dve petini, povrne dve petini priznanih potrebnih stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva, tj. 1.276,09 EUR (drugi odstavek 154. člena ZPP v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN).

Naročnik je dolžan vlagatelju stroške v navedeni višini povrniti v 15 dneh od prejema tega sklepa. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

S tem je odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa utemeljena.

Pravni pouk: Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Igor Luzar, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj – po pooblaščenju,
- naročnik,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve.